

Exposició

Objectes inanimats

de Gràcia de la Hoz

Del 10 d'abril al 25 de maig del 2019

Al Palau Bofarull
Llovera, 15 - Reus
Tel. 977 345 950

Horari: de dimarts a dissabte d'11 a 13 h i de 17 a 20 h
Setmana Santa: tancat del 13 al 22 d'abril

www.dipta.cat/exposicions

Objectes inanimats de Gràcia de la Hoz

Unitat d'Imatge Corporativa i Disseny Gràfic. Diputació de Tarragona. D.L.T. 507-2019

GRÀCIA DE LA HOZ

Els meus inicis en el món de la fotografia són a l'Agrupació Fotogràfica Reus en fotografia en blanc i negre i laboratori. Des d'aleshores he passat per diverses tècniques fotogràfiques, fins a l'actualitat, que treballo en fotografia digital.

El 2014 la Federació Internacional de l'Art Fotogràfic em va atorgar el seu màxim reconeixement, el títol de Mestre FIAP, essent la primera dona de l'estat espanyol i, per ara, única en obtenir-lo. També sóc Excel·lència i Membre d'Honor de la Federació Catalana de Fotografia.

Si voleu saber més de la trajectòria i veure una mostra més àmplia del que faig, podeu visitar el meu web www.graciadelahoz.com

Gràcia de la Hoz, objectes inanimats

Les obres de Gràcia de la Hoz palesen l'experiència i el mestratge de tota una vida dedicada a la pràctica i a la didàctica de la fotografia. I dic obres perquè és prou evident que hi ha una voluntat i un clar propòsit creatiu que transcendeix el fet i l'àmbit purament fotogràfic. Molt versada en fotografia digital, sap processar-la per tal d'aconseguir les textures, la saturació del color i el volum que desitja. Malgrat els seus coneixements i el refinament amb què tracta les imatges, ha aconseguit, tot depurant el seu estil, evitar excessos i virtuosismes innecessaris per buscar l'essencial.

La col·lecció de natures mortes que ens presenta és un veritable regal per a la vista, un goig per als sentits. De la Hoz assoleix la innovació des d'un classicisme intemporal, i per això els seus bodegons, de matisades harmonies cromàtiques, destil·len espiritualitat, transcendeixen el gènere i ens evocuen els de Zurbarán o de Sánchez Cotán, tan continguts, austers i essencials en el concepte i la forma, aliens als excessos del barroquisme exuberant del coetani bodegó flamenc.

En aquestes obres el temps s'ha detingut: mantenen una quietud reverent, un ambient d'irrealitat que supera la mateixa realitat; són un elogi de la perfecció, l'equilibri i el silenci, que ens recorden també les natures mortes en calotip del desaparegut Toni Catany.

Dins de la unitat del conjunt de natures mortes d'aquesta exposició, que aplega des de simples cebes o carxofes als més delicats lliris, d'una simple fulla seca al més preciós pomell de flors, distingim tres varietats en funció de l'entorn o del fons. En primer lloc, els motius embolcallats amb delicadesa per una roba blava vellutada, arrugada i amb plecs amb una ambientació gairebé escenogràfica en la qual la llum juga un paper fonamental. En segon lloc, aquelles que ens mostren el reflex del motiu sobre la superfície del mirall on descansa, amb un efecte realment màgic.

Per últim voldria destacar les obres en què fruits i/o flors apareixen surant dins l'aigua, només en part submergits, una solució original de gran encert plàstic. Però és evident que aquestes obres a més ens suggereixen uns pregons continguts de caire simbòlic i fins i tot metafòric sobre el qual no és moment de estendre'ns. Només direm que a través d'aquestes obres l'autora ens parla de l'efímer de la bellesa i de l'existència, com les vanitas del segle XVII. I és que aquestes imatges, amarades de sensibilitat i de subtileza, ens transporten a una altra època, i evocuen un passat melangiós i alhora un present ple de lirisme.

Raquel Medina
Dra. en Història de l'Art
Crítica d'art ACA i AICA

